

Anagogicum de verbo

Aere qui nullo stabilis inserit
Ac pprie cibus hic reficit qui vescit illo
Esuriat nunq̄ / non iterum sicut
Eret i amplexu casto p̄betq̄ frui se
b A quo diuellunt tedia nulla sui
Inpres clausos apit sensus vice li
Expedit vt vires inssa paterna sequi (gue
Suauitugū m̄is hūilīq̄ ihs tibi fecit
Esse crucem / post se quotidie fer eam.
Dorsibz horrescis perimi serpentis iniqui
Hunc ligno fixum respice / tutus eris
Deiuis esse times variarū ambage viarum
Lrux iter ostendit / ducit ⁊ ad patriam
Pinge thau frontē / ne te gladi⁹ iugulabit
Hac cruce signatus ciuis erit superum
Bella fremunt / p̄fer certi vexilla triūphi
Uisis hostis eis protinus effugiat
Demonis ars et mille modis ⁊ sutia tēptat
Pinge crucem veluti fumus inanis abit
Celica lux veluti iocunda serena micaret
Dentē tranquilla pace frui tribuit
Anthoniū talis a gūstinūq̄ beauit
Lux ⁊ q̄s plures desup irradians

Ruct⁹ honore fuit adā tali q̄ ab arcē
f Dētis / in eterna p̄mitus respiceret
Dole mō p̄mit / ⁊ carcere carnis op

Corpis assensu querere vera prius (tet
Sacra representat sup omnia hostis sensus
Signa vel obiecta mystica dona crucis
Est foris / ē intus virtutū regula / libro
Christi pendens sanguine scripta suo
Est mod⁹ hic ois diuin⁹ scriptus amoris
Cartam non aliam quere necessariam
Lesses iā petere sp̄sō pia mens ab amico
Pascit vbi vel vbi meridie recubet
Ecce crucē cerne / neq̄ sic vaga post alienos
Lustodes pecorū . nec malus error agat
Edos despiciat fedos / fictosq̄ sodales
Dic xp̄o pastor tu mihi solus eris
Finit legis amor xp̄i de corde sereno
Dum bñ p̄scia mens / dū neq̄ ficta fides
Xps hō deus ē / hūc ergo time sua seruans
Iussa pio corde / fac ita saluus eris
¶ Finit editum p̄ cancellarium in die beati
Luce . Anno dñi . D . cccc . xxviii . lugduni

Carminū suorū ho-
nesta defensio decantata lugduni vit . xij . di
es ante vite consummationem

v Idit liuor edat vt mea carmina
Desperit / nitida veste carent / ait
¶ Nec pulcris facies picta coloribus
Clor est rauca sonans parum

Ornatus varios si meretricula
Nil virtutis habens nec solidum bonum
Querit / quis stupor ē : sat sibi si placet
Fallax / alliciens porcos
Fucatos oculos hec stibio gerit
Lomit cesariem / lubrica conspicit
Assuescit placidis blanda / procax / vaga
Duos prostituit enecat
Est matrona grauis / casta / pudicaq̄
Lui natiuus adest color / ⁊ decus
Ut proffit satagit seria moribus
Sponso quod placeat studet
Totam composuit cincta modestis
Lutū net propriū nent famule simul
Linum lanas ve non petit extra
Sollers artificia manu
Non nequā petulās / subdola / fractaq̄
Uox / sed suauē sonat cui rigidus tonus
Uiuax ex oculis celica lux micat
Sancta prole beator
Frugi mensa sibi / splendida / sobria
In qua psalterio rex dauid insonat
Hymnos imparibz quos numeris ligat
Dettis carmen amicus
Carmen tale cano sit procul ethnica
Dēdar musa strepat his quibz ē venus
Aut mars delicia / vanaq̄ numina
Hoster solus amor iesus.

Anagogicū de ver-
bo ⁊ hymno glorie doctoris cōsolatorij ma
gistri Johannis de Berson Cancellarij pa
risiensis Lugduni editum.

Loria in excelsis deo patri ⁊ fi
lioz sp̄sū sancto . Nil em̄ p̄t
aptius p̄ferri volētibz nobis d
fbo ⁊ hymno glorie sermones
mysticū vel anagogicū facere i
noie patris ⁊ filij ⁊ sp̄sū sc̄i . Et qz sapia mic
tit ancillas suas vocare ad arcē quā diuin⁹
Dionysius vocat mysticoz eloq̄oz sup̄in
cognitū . sup̄plēdentē ⁊ subtilissimū p̄ricez .
Incipiamus velut ab infima sapiētie ancil
la q̄ ē grāmatica / p̄supponentes ex ea / q̄ fm
nois interpretationē gloria ē quasi clara . s . cū
laude vel honore noticia . Est aut̄ honoz ex
hibitio reuerētie i signū p̄turis . soli aut̄ deo
honor ⁊ p̄tus . Presupponam⁹ insup ab ear
dē ancilla sapiētie vocāt̄ ad arcē . q̄ tres sūt
grad⁹ noticiae gliosi dei . vicz positū⁹ . p̄pati
uus ⁊ suplatiu⁹ . Et hoc aliter ⁊ alit fm du
plicē statū . quozū vn⁹ ē viatorū . Alius p̄re
bensoz . put infra patebit deducēdo / put ia

sup fm hos gradus Positiuū Comparatiuū
 Suplatiuū. clare pater ꝑ bñ glorie. Primo
 fm mysteriū regni dei. Deinde fm mysteri-
 um fidei. Rursus fm gloriā dei etni. Alteri-
 us deniqꝫ multiplꝫ fm ipsꝫ et locūz modū
 bñplaciti tui deꝫ / larādo i verbo tuo rete ꝫ
 borū nostrorū. ¶ Gloria patri cū filio et spū
 sancto / tanqꝫ clara noticia. et lux lucet i tene-
 bris. et tenebre eā nō ꝫphēderūt. Est autē tri-
 plex tenebra. Una culpe. Alia pene seu mise-
 rie. Tercia defectibilitatis nature. Prima i
 peccoribꝫ. Altera i viatoribꝫ post pctm̄. Ter-
 cia in omnibus etiā beatis citra deuz. Gloria
 autē deo de suplatiuo gradu et ꝫrice sublimis-
 sima et supincognita / qui ē pelagus entis in-
 finitū. qui inhabitat lucē iaccessibile. cui so-
 li honor et gloria. Cui soli debet exhibitō su-
 prema reuerētie in signūz virtutis infinite.
 Sufficiūt intellectuali creature duo gradꝫ
 cognitiōis diuine / qꝫ sunt positiuꝫ et compa-
 ratiuus. Tercius ꝫo suplatiuus i quadā cali-
 gine et silentio veneret. Sciat deniqꝫ qꝫ lux
 in tenebris lucet / et tenebre eā nō combēdes-
 runt. quemadmoduz triplices sunt modi te-
 nebrarū. Unus culpe. Alius pene seu mise-
 rie. Tercius defectibilitatis nature. In pec-
 catoribꝫ pme. In viatoribꝫ secūde. In omni-
 bus creaturis etiā beatis tercie. Quāobrem
 ꝫcludimus cū sapiēte / qꝫ omnis ꝫscrutator
 maiestatis / aliūz a spūsancto. qui etiā ꝫscru-
 tat ꝫfunda dei. opprimeꝫ a gloria. peccator
 infelicitꝫ. viator bonus salubriter. ꝫphen-
 sor vel ꝫphēsor in patria feliciter. ¶ Gloria
 patri cū filio et spūsancto. fm mysteriū regni
 dei describi ꝫt qꝫ ē noticiā ꝫ ignorantia ha-
 bita fm vnionē supra mentē. hoc ē expꝫse di-
 onysij / quā ꝫ possumus sub alijs ꝫbis trade-
 re / qꝫ ē vnio defectiua vel defectio vnitiua in
 cognitiōe et amore dei. sic ē em̄ defectio vniti-
 ua in volūtate sicut i intellectu. Circa quod
 attendendū iuxta triplicē gradū comparati-
 uis grāmatalis in metaphora fundatū. qꝫ
 defectio seu priuatio / vel tales termini dicen-
 tes negationeꝫ in hac materia / nō accipiunt
 nisi ꝫt negāt vel ꝫuāt gradū suplatiuū / vel
 simpliciter sicut i beatis. vel respectu cogni-
 tiōis vel fructiōis glorie ꝫ statu vie. Alioqꝫ
 manifesta esset ꝫtradictio. neqꝫ dicereꝫ plus
 aīa cognoscere ꝫ eā qꝫ lapis aut asinꝫ. ꝫꝫre-
 rea nō dicimus qꝫ sit defectio solū. sed ē vni-
 tiua defectio vel vnio defectiua. ¶ Gloria pa-
 tri cū filio et spūsancto. ꝫerigit hominē esse
 fidelē christianū. Huius signū est qꝫ diuinꝫ

Dionysius incipit hanc noticiā ꝫ orationeꝫ
 ad beatissimā trinitatē. Trinitas inquit su-
 peressentialis et supdeus et supoptime ꝫꝫia /
 noꝫ inspector theosophie dirige nos ꝫ. Ho-
 tet in ꝫmis inuocatio trinitatis / cuiꝫ nō ha-
 bet in via cognitio nisi ꝫ fidē saltē. nō ꝫ glo-
 riā. Est igit hec noticiā et inuocatio nō ad sen-
 sum sicut cōstat. nō ad imaginationē. nō ad
 intellectū viatoris. Est igit ꝫ fidei mysteriū.
 ¶ Gloria patri cū filio et spūsancto / fm myste-
 riū iure vocat theosophia ꝫꝫianorū / accom-
 modatius qꝫ theologia. Theosophia siqꝫdē
 dicit magis a sapore dei qꝫ a logos qꝫ ē ser-
 mo. vñ theosophia noīat quasi sapor dei. ꝫ
 vidit qꝫ dixit sapientiā eē fm nomē suū quasi
 sapidā sciētā. Tribuit igit diuinꝫ Dionysij
 magisteriū huiꝫ theosophie ipsi beatissime
 trinitati / vocans eaz inspectorē theosophie
 ꝫꝫianorꝫ. Ubi est amor / ibi oculus et inspe-
 ctio. Prouenit autē ex amore dei benignitꝫ in-
 spiciēte ꝫꝫianos cognitio fm mysteriū / qꝫ ē
 vnitiua defectio. ꝫꝫerea ꝫmo capitulo i lra
 post orationē ad deū / et exhortationē ad Ti-
 motheū sic ait. Dic autē vide quōz nemo in-
 doctorū auscultat ꝫ. vocat indoctos / paga-
 nos. idolatras / et ꝫhos imaginātes sua scia
 deū posse ꝫphēdi. qui tamē ꝫsunt tenebras
 latibulū eius. ¶ Gloria patri cū filio et spū-
 sancto. fm mysteriū fidei in viatoribꝫ ꝫt di-
 cere negationē seu ꝫuatiōē cognitiōis dei
 fm duplicē gradū suplatiuū. et hoc vel sim-
 pliciter sicut in beatis. vel fm qꝫ et ꝫꝫatiue
 respectu tꝫmō theosophie beatorꝫ. qꝫ ꝫ my-
 steriū fidei nō cognoscūt. Flotāt autē ista ne-
 gatio seu ꝫuatio vel defectio ꝫ hāc ꝫꝫpositio-
 nē sup. exemplū statim in ꝫmis tribꝫ adiecti-
 uis additis ad hoc substantiuū trinitas. que
 sūt superessentialis. supdeus. supoptime. fm
 tria qꝫ appropriant trinitati. Essentia vñ vni-
 tas quo ad patrē. ꝫuida deitas quo ad fili-
 um. et optima deitas quo ad spūscm̄. Con-
 stat itaqꝫ qꝫ si essentia. deitas et bonitas acci-
 piant fm gradus cognitiōis dei ꝫmos. ꝫ
 sitiuū. s. et comparatiuū. competit viatoribꝫ ta-
 lis cognitio. sed nō in suplatiuo gradu qui ē
 positiuus et comparatiuus in beatis. quanto
 minus suplatiuū dei gradum simpliciter cō-
 ꝫprehendit. ¶ Gloria patri cum filio et spiri-
 tusctō / fm mysteriū regni dei. vbi videt nu-
 de et clarissime deus. Hec tria vocabula / su-
 peressentialis. supdeus et supoptime neqꝫnt
 negare seu ꝫuare suplatiuū gradū cognitiōis
 nis vie. sꝫ suplatiuū gradū cognitiōis patrie

Inagogicum de verbo

Quis autem sit iste gradus? per se iam dicitur. Patet insuper verus intellectus et concordia grecorum et latinorum si cum veritate predicorum iudicentur. Latini sana tradentes et diffiniētes quod deus in patria clare videtur et nuda. non in theophanijs solus. vel sacris symbolis. intelligunt quod ad gradum positivum et partium glorie. Greci vero ponunt deum autem deum non videri cum beato Dionysio in theologia mystica primo capitulo littera scilicet referendo ad gradum simplicium simpliciter ut in patria. vel secundum quod ut in via. In qua de consuetudine impossibile est videre divinum numerum radii nisi sacris symbolis circumvolutus vel circumelatus vel circumtectus sicut in exemplis sensibili. Lumen celi videri non potest ab oculo corporali si non sit admixtum coloribus vel colorum speciebus. Gloria patri cum filio et spiritu sancto. Secundum mysterium rationis fidei in via quod regni dei non parum elucidat per traditionem hanc scholasticam quod quis efficere nequeat unionem defectivam seu mysticam. Ratio potissima est vitatio erroris et confusionis. imo et irrisionis apud impios et aridos in lege dei. Signum huius est quod homines devotissimi traditi et unites se vel unire putantes cum deo pluries explicaverunt suas devotiones veras aut fictas per errores hereticos et insanos. Confessi alij magis sobrie cognitionis hanc iusticiam doceri non posse per scholasticam quod ad explicandam doctrinalem prohibuit idcirco eos a conatu vel studio impossibilitatis estimata cognoscendi. Hinc vero doctrinali terminos clarissimos et veritatos palam facta est traditio sine verborum involutro adeo quod nec apud christianos idiotas relinquit vlla defectio nis seu repugnantie nebula. Itaque si quis a fidei christiano nunquam per aliquid vel in via vel in patria cognoscere vel amare deum in ratione et excellenti gradu sicut ipse cognoscit et amat seipsum. Honeptinus ridebit quod nihil potest equari deo in cognitione vel amore. Si rursus inquirat. prout ne homines ratione viatores quod beati cognoscere deum et amare multis modis. Fidelis homini non circumabit affirmativum dare minus de viro quod statu suo modo. Gloria patri cum filio et spiritu sancto. cognoscit hic in via quatuor modis secundum quod dicit Dionysius capitulo iii. de mystica theologia theologia se quadrupliciter dedisse. Unam propriam de divinis characteribus. in personis affirmativam ut in icarnatione verbi. et hanc non habemus. Alteram de divinis scriptis nominibus secundum eentiam divinitatis. Et hec apud nos dicta est de divinis nominibus. Sub hac theologia propria continetur tertia pars de substantiis spiritualibus. scilicet de celesti hierarchia et ecclesiastica. Tercia theologia nominat symbolicam quod ca

remus nisi quod in locis plurimis tangit multa de symbolis. Hec similitudine transferat ad deum. Quarta nominat mysticam circa quam nunc insistimus. Denique notat. c. eo. iij. et sequentibus. i. iij. et v. et in epistolis ad galatas. et c. vij. de divinis nominibus. Considerationes aliquas huic theologie mystice spectet. Una est quod operet eam esse brevissimam. imo non secundum brevitatem sermonis sed sermonis defectum. scilicet silentio et caligine et ocio. et in hoc casu super intellectu per defectum nominatum sibi. Ponit considerationes alteram quod procedendum est in ablativis seu negationibus ab inferioribus ad summa. Quis fiat processus opposito modo per theologias alteras positivae procedendum. Causa reddit in textu manifeste. quoniam magis est vita et bonitas quam aer et lapidis. et magis non crapule et manie non dicitur intelligi. Tercia consideratione est ad intelligendum difficillima secundum formam verborum. sed facillima si permitti gradus partium notent. Dicit enim in fine. c. vlt. quod neque est eius universaliter positio neque ablatio. sed eorum quod post ea sunt positiones et ablationes facientes ipsam neque auferimus neque ponimus. Uocat propterea cognitiones istas esse superfluentes caliginem in obscurissimo quod est super manifestissimum. Resonat hec sententia verbis phidicis quod manifestissima nature sunt occultissima nobis. Si vero fiat partium ad nostram cognitionem tamen modo concordabis per distinctiones triplicis gradus partium. Denique non est hic contradictio. quod cum dicitur. deus est super omne ens et non ens. ly non ens non refertur ad purum ens quod est deus. quod tunc est apta contradictio. sed refertur ad modum cognitionis quod creatura potest cognoscere ens quod dicitur. quod non nisi finito gradu per quod sit verbum sequens. Gloria patri cum filio et spiritu sancto. secundum mysterium fidei in via. imo et regni dei in patria cognoscit per ablationem seu negationem vel privationem aut defectionem ab omni eo quod est ens vel non ens ad gradum superlativum referendo. Respondeo quod sicut deus sibi soli secundum hunc gradum cognoscit esse. ita sibi soli provenit secundum hunc gradum perfecte cognoscere quod est non esse. Quoniam oppositorum eadem est disciplina secundum philosophiam. propterea nemo perfecte cognoscit non ens simpliciter nisi accipiat perfecte quod est ens simpliciter. Hec autem solus deus ipse de seipso novit. Deus sua cognitio mystica est super omne ens et non ens. vnde et in prima epistola ad galatas. si quis etc. inquit. videt deum intellexit quod vidit. non ipsum contemplatibus est. sed quod dicitur eorum ab ipso existenter cognoscitur. Ipse autem super animam et eentiam supercollocat universaliter non cognoscendo neque videndo. cognoscit et ipsa secundum quod melius perfectissima ignorantia scientia est eius super omnia cognitio

ra. hec ille. *L*ostat itaq; q̄ ista māifestā inclu-
dūt r̄ nō intelligibile d̄ictōz; si nō sit adapra-
tio corōs fm̄ tres grad⁹ p̄parōis. q̄s ancilla
theologicē grāmatica nob̄ tradit dict⁹ modis

Secunda partitio

D Erbus gl̄ie fm̄ mysteriū fidei
sept⁹ ap̄it̄z efficacī p̄ dignā eu-
charistie p̄ceptōes sp̄ualē q̄s p̄
hūanā idulstrā. Itaq; d̄ns n̄r
ihs x̄ps cui⁹ sp̄s reuelat my-
steria. dicit int̄ cetera (lz euāgelia n̄ explicēt)
postq̄s p̄misit. *H* ē calix sāguis mei / mysteriū
inq̄ fidei qd̄ p̄ vob̄ effundēt. Expt̄ hāc effi-
caciā fuerat credo sepe b̄t̄issim⁹ dionysī⁹. q̄
post nimia tormēta positus ī carcere / sacroz
istud mysteriū celebravit. cui v̄sibilib̄ astitit
d̄ns n̄r ihs x̄ps cū multitudie angeloz / r̄ se-
ip̄m tradidit sacr̄aliter eidē b̄t̄o dionysio di.
Accipe h̄ chare meus. qd̄ mox cōplebo tibi
vna cū p̄te meo. mecū em̄ ē maxima merces
tua / r̄ his q̄ audierit sal⁹ ī regno meo. Sub-
iicit. r̄ p̄ q̄buscūq; petier⁹ ī petrab. Obser-
uam⁹ igit̄ te dionysī benignissime vt nob̄is
impetres referatōz; mystice theologicē tue q̄n-
tū expedit saluti n̄re Si em̄ volūtate huma-
na nō allara ē aliq̄n̄ p̄phetia dicēte petro. q̄n-
to minus hec mystica theologia seu potius
theosophia quā a p̄scio creatorz paulo didi-
cisse putaris o dionysī cooanre sp̄sctō ī s̄-
bo glorie. ¶ *U*erbū glorie qd̄ ē magnū pietatis
sacram̄. qd̄ māifestū ē ī carne. viuisicatū ē
ī sp̄. r̄ assumptū ē ī gloria. q̄tidie p̄ntialit̄ ex-
hibet̄ ī sacramēto corpis r̄ sāguis. qd̄ est my-
steriū fidei. Fides igit̄ dirigit nos ad mysti-
cas visiones. Spes erigit. Charitas porri-
git r̄ attingit. Deinde sapia reficit. Pax suffi-
cit. *B*la p̄ficiat / fm̄ iferi⁹ deducēda ¶ *U*erbū
glorie fm̄ mysteriū fidei ī eucharistie sacro-
nos iducit ad gloriā mysterioz dei. qm̄ māi-
festat nob̄ ī carne n̄ra p̄ sensus corpales exte-
ri⁹ r̄ interi⁹ / dū sub sc̄tis symbolis dat se x̄ps
palpabile. osculabile. māducabile. imagina-
bile. *I*ustificat at̄ ī sp̄ n̄ro p̄ illapsū sp̄scti
qd̄ diffūdīt ī cor̄ nostz. *E*t sic vnū ē cor̄⁹ v̄ez
qd̄ ē res h̄ sacri r̄ signū corpis mystici. qd̄ ē
vnū ī eodē cor̄pe r̄ eodē sp̄ x̄ps. *S*up̄est r̄ adē
q̄ assumat̄ ī gloria sp̄s n̄r. q̄uis interi⁹ vira-
n̄ra abscondita sit cū x̄po ī deo. *S*z cū appu-
erit x̄ps vira n̄ra. tūc et nos apparebim⁹ cū
ip̄o ī gl̄ia. ¶ *U*erbū gl̄ie dū ī h̄ sacro nob̄ māi-
festat ī carne. dū iustificat ī sp̄. nūc etiā et h̄
p̄ntialit̄ assumit̄ ī gl̄ia. *Q*mittam⁹ interea

de deo gl̄iosas cognitōes q̄ p̄ affirmatōes fi-
unt. de q̄b̄ ē triplex theologia. sic notatū est
ex dionysī. vna p̄sideratōe p̄cedere / veniam⁹
ad q̄rtā q̄ fit p̄ oim̄ ablatōz. r̄ oīdam⁹ quē ad
modū fides erigit ad illā. *D*imissis itaq; du-
ob; gradib; cognitōis dei positio r̄ p̄pari-
uo / fides relinq̄t ī pura caligine q̄ ad gradū
suplatiūū respectu patrie. *Q*si q̄rat a fide.
*A*d qd̄ dirigit sp̄m̄ n̄m. *R*ūdebit ad caligi-
nē *S*ilr̄ dū q̄rit a spe ad qd̄ erigit. *R*ūdebit
ad caligines. *P*orro si q̄rat a charitate. *L*ui
se porrigit. *Q*uid attingit. *L*ui se vnit. *R*ūde-
bit ad caliginē. *D*eniq; p̄sequēdo si fiat inq̄-
sitio. *Q*uid ē illa caligo. *Q*uid q̄s h̄nt r̄nde-
re / nisi q̄ ē cognitōis p̄uatio r̄ amoris defe-
ctio. *U*rgeat aliquis vltorius p̄qrens. *Q*uō
p̄nt hec fieri. *N*ū caligo ē de⁹ noster. *N*ū qd̄
negatio p̄r eē affirmatio. *N*ū qd̄ ignorātia
p̄r eē sc̄ia. *N*ū qd̄ vnio fit ad nihilū. qz caligo
qd̄ ē nisi p̄uatio. *P*rofecto r̄ndere potuerūt
fides. spes r̄ charitas. qz nō tā agūt q̄s agun-
tur. *E*t a quo agunt. *C*erte ab ip̄so deo qui
caliginē inhabitat r̄ lucē īaccessibile. nō vti
q̄ simpliciter / sed ī suo gradu sup̄mo / q̄ ē su-
perincognitus r̄ sup̄lucēs r̄ sublimissim⁹ / r̄
ter. ad quā nos dirigi orat *D*ionysius. inuo-
cās trinitatē sup̄eñtialē sup̄ deū et sup̄ opti-
mū xp̄ianozū inspectozē et theosophicē cū re-
liq; sequētib; ī textu. hūc textū expedit re-
petēdo ruminare. p̄pterea iungēt postorius
ad anagogicū nostrū hoc de hymno glorie
¶ *U*erbū glorie fm̄ mysteriū fidei. qz super-
gredit̄ duplicēs gradū cognitōis glorie dei
positiūū r̄ p̄pariūū. in q̄ se meditatēs et p̄-
plātes exercēt tā cognitōis q̄ dilectiōis. defi-
cit totaliter ī se / r̄ recidit sup̄ eū q̄ p̄ simplici-
tatē r̄ ī infinitū ē sub se. r̄ p̄ maiestātē ī infini-
tū sup̄ se. *L*ostat aut̄ h̄mōi casuz vel excessū
causari non posse nisi ab infinita v̄tute. *E*st
igit̄ sūma defectio sūma relectio. de qua x̄ps
*V*enite ad me oēs q̄ laboratis r̄ onerati estis
r̄ ego reficiā vos. *Q*ualit̄ aut̄ pōt sp̄s rati-
onalis r̄ laborās r̄ onerat⁹ pl⁹ venire ad deū
x̄pm̄ q̄s abijciēdo nedū laborē suū. nedū op⁹
ppriū vel alienū / sed deferendo semetipsuz.
*Q*uid stas (inq̄t *A*ug.) r̄ quid nō stas dū in-
te stas. *P*roijce ī deū r̄ suscipiet te. *E*t *B*re-
go. *N*ū quis a seip̄o deficiat / ad eū qui sup̄
ip̄m ē nō appropinquat. *N*ec valet apphen-
dere qd̄ sup̄ ip̄m est nisi sciat mactare qd̄ est.
*F*aciliter aut̄ ista dicunt̄. faciliē r̄ credunt̄ a
fidelib; sed p̄ intelligentiā expiri h̄ opus h̄c
labor ē. imo plane nec iam opus nec labor.

Anagogicum de verbo

sz actio spūs sc̄i fm̄ tps̄ r̄ locū r̄ modū bñ pla
citi sui i multitudinemiscdie sue. Verbu glie
fm̄ fidei mysteriū dū agit vt rōnal' ania dese
rat se r̄ oīa sua / ptingit vt eadē etiā se p nega
tōes gdatim exerceat. Exēpli gr̄a i eucharis
tie sacro qd̄ ē mysteriū fidei / recogitat fidel'
aīa dū vidit accidētia panis r̄ vini. Est h̄ de
us tu? nō inq̄t / sz p̄tinet p̄tialit' corp' verū
r̄ sanguinē dei mei. Deinde subiungit. Cor
pus hoc vez r̄ sanguis dñi dei tui / nūqd̄ ē de
us tuus: nō inq̄t / sz vniū dñō deo tuo. Si
gnificat etiā corp' ecclie mysticuz / qd̄ vniūfi
cat ab vno spū dñi dei mei. vniū corp' et vn'
spūs ait apl's. Subifert / si corp' h̄ mysticū
cū corp'e vero sit dñs de' tuus. Altioz inq̄t ē
dñs de' meus. qz nec material' ē nec finitus
nec tpal' / neqz fm̄ carnē neqz fm̄ spm̄ cogno
scibil' ē hīc i maiestate sua. Sic fit tadē vt de
ficiat a seīpa p cognitōis defectū. r̄ suscipiat
a spū xp̄i p dilectōis illapsū. Remanēt autē q̄
stōes difficiles. an. s. rōnal' aīa sub tali gdu
suplatiuo p̄stituta. sentit aliqd̄. Si agit ali
qd̄. Si meret aliqd̄. Si diligit aliqd̄. Si
nouū sp̄ fiat r̄ supnaturalē miraculū. Rur'
q̄lis ē dñtia tal' defectōis vel abnegatōis i
via vlt' i patria. qz blasphemū videt dicere i g
nozariā eē i patria. qz nec aīa xp̄i illā habuit
i via. Rūdeam' ad singula / p̄iūgētes alpha
cū o. initū. s. creatōis cū fine glificationis.
Verbu glorie fm̄ mysteriū fidei n̄e tradit
hoiez formatū eē ad imaginē r̄ similitudinē dei
Un' r̄ apl's dicit / qz vir ē imago r̄ glia dei. in
h̄ autē nō ē distinctio viri r̄ mulieris. Cōsidere
mus hāc imaginē. similitudinē r̄ gloriā dei i p
ma creatōe sua. Cōsideremus i ea eēntiā suā
scōaz q̄ p mēoriā capax ē dei. r̄ p intelligētiā
r̄ volūtate p̄iceps eius eē p̄t. Quid autē ē ali
ud ista capacitas r̄ ista pceptibilitas / nisi q̄
dā imp̄ssio p̄me r̄ etne vnitatis. vitar' r̄ boni
tatis. put aīa naturalit' ex imp̄ssione p̄ma p̄fi
gurāt r̄ coaprat bñssime t̄nitati i mēorādo /
cognoscēdo r̄ amādo / suū p̄ncipiū efficiens
exēplās r̄ finies. Dī autē aīa rōnalis fm̄ hec
tria naturalit' agi vt memierit dei fm̄ imp̄ssi
onē p̄mā / vt insup cognoscat eū r̄ diligit in
delibili p̄figurātōe ad suū p̄ncipiū effectiuū
exēplatiuuz. Quocirca vocabit' hec vitalis
opatio vel actio ap̄titudinalis respectu dī na
turalit' deiformis simplex r̄ q̄era. q̄ deleri nō
p̄t etiā i dānativē vt natural' ē. qz nāfalia i eis
(dicere dionisio) remanēt splēdida. q̄suis in
malū sine sc̄et i abusū resp̄ldeāt. Verbu
glorie fm̄ mysteriū fidei n̄e tradit hoicm re

formatū eē i baptisimo p gratiā / infusioneqz
p̄tū habitualiū. et ē hec reformatio veluti
quedā supinductio colorū deiformiū ad line
amēta naturalis imagis et similitudis. Est
isup rāte pulcritudinis r̄ decoris / vt reddat
aīam deo placitā. gratā et acceptabilē. adeo
qz si migret statim a corp'e / spūs mox stola glo
rie decorat' Est autē hec vita gratie spūalis r̄
habitualis opatio supnaturalit' deiformis /
r̄ simplex r̄ q̄era / p̄ficiēs et ornās similitudi
nē r̄ gloriā create rōnalis aīe. Trāseam' me
diā vitā pegrinatōis istius / q̄ ē vtiqz discōti
nua. multiplex r̄ inq̄era. r̄ veniamus ad vitā
glorie / q̄ p̄ficiēdo vitā nature r̄ gratie p̄for
miter ad illas / ē p̄tinua. simplicissima. q̄etis
sima r̄ eterna. Cōcludamus igit' qz q̄ntū vi
ta pegrinatōis gr̄e p̄for: mat' initio creatōis
r̄ recreatōis sue / nec n̄ fini glorificatōis sue i
patria tātū dē p̄ficiat. Simplificat' r̄ q̄escit hīc i
via iuxta ps̄. q̄stionē. Dñe q̄s habitabit i ta
bernaculo tuo: aut q̄s req̄escet i mōte sacro
tuo: De beniamyn q̄s ē. habitat p̄sidenter i eo
sicut i thalamo tota die morabit' / et int' hūe
ros illius req̄escet. Requie hāc oprabat' Pe
trus i mōte factus i extasi / dū post vocē alla
taz a magnifica gloria dicit nesciēs qd̄ dice
ret. qz mag' agebat' q̄s agebat. Dñe bonuz ē
nos hīc eē. Faciam' hīc tria tabernacula r̄c.
Verbu glorie fm̄ mysteriū fidei dū subin
trat p̄ abnegatōes latibulū nubis tenebray
r̄ caliginis aīa rōnalis acta p̄ spm̄ sc̄m / rea
git fm̄ eūdez spm̄. iuxta illud. Dilect' meus
mibi et ego illi. Et ita meret' atqz reficit. qm̄
de latibulo caliginis venit ad tabernaculuz
qd̄ ē i circuitu ei'. iuxta illud dauidicū post
q̄s d̄ deo dixerat. Inclinauit celos r̄ descendit /
r̄ caligo sub pedibz eius. De hīc / ascendit sup
cherubiz volauit / volauit sup pēnas vētoz.
Cōclusit. et posuit tenebras latibulū suum.
Cui p̄sonat poetica fictio. In sublie volās
nube se imiscuit atre. Supaddit. Et in cir
cūtu ei' tabnaculū ei'. Cōsiderem' igit' deū
velut i latibulo tenebray fm̄ theologiā my
sticā / q̄ fit p̄ abnegatōem i gradu suplatiuo /
vbi est veluti in mōte p̄denso / ombroso et
in desertis seculoz / r̄ in montibz eternis. Et
vere de' absconditus saluator sac̄' isrl'. Altrū
i circuitu eius tabnaculū eius. Iuxta canti
cū ecclie In circuitu tuo dñi lumē ē quod
nūqz deficiet / vbi p̄stitisti lucidissimas mā
siones. Et ps̄. In circuitu eius veritas ei'.
Spectat' ad hec oīa q̄ seraphic' doctor: bo
nauēura tradidit in itinerario mētis in deū

Tercia partitio

Ecce si verbo glie
onalis vel immamal
bular ad de cognōis
nīc p̄ imp̄ssione
nīc p̄ simplici fide
nīc p̄ r̄ solutio / sp̄ fit occu
nīc p̄ gradū q̄ de' h̄ cog
nīc p̄ r̄ vel occub' / com
nīc p̄ r̄ p̄tinas vita carētes. Quo
nīc p̄ r̄ actu finito cognōis
nīc p̄ r̄ actu infinito qualē ē de'
nīc p̄ r̄ actu finito memoratōis
nīc p̄ r̄ Poterit igit' dicitur ac
nīc p̄ r̄ obiective q̄m i

sub caplis et gradibus ad habitaculum pertinet dupliciter secundum cognitionis dei. positivum et participativum. Spectat vero. vij. capitulum ad latibulum caligis et tenebrarum. quod explicat suo modo non proprie ad nomen hymni glorie. Clerbum secundum mysterium si dei sic non est patria sed clara visio et fructio. sic non ibi proprie loquendo est ponere theologia mysticam. quibus deus glorie neque in supraliivo gradu qui plus infinitus est videatur aut ametur. Pro cuius elucidatione et totius materie consideratione sequitur ad predicta quatuor modos spales quibus inspicitur deus per abnegationem. Unus est per simplicem fidem spem et charitatem. Aliter est per investigationem philosophicam modo. Tertius per investigationem theologicam quod proplectitur duos precedentes. Quartus per aptam et claram dei visionem. de qua dicam ad prius. Quia beatissime virginis (exempli gratia) clarissime videtur deum postquam filij sui quod ad gradum cognitionis positivum et participativum. Nihilominus dum extendit se ad supraliivum qui soli deo convenit. illic deficit videtur quod inattingibile est. sed non reflectit aut non cadit in caliginem cognitionis quemadmodum fit in via sed semper in apta visionem. Quia ob rem sua defectio non est enigmatica seu caliginosa vel tenebre. unde cum dicitur de Johanne baptista quod fuit plus prophetia non tollit ab eo gradum prophetie sed auget. Proportionaliter in proposito si maria non cognoscit deum quantum deus seipsum. non ponitur in sua cognitione tenebrositas. Si enim sol clarior est quam vesperus aut lucifer. non ponitur in ipsius vesperis vel luciferi caligo tenebrarum. sed claritas solis superior predicatur. Spem autem dum ambulamus per spem et fidem quantum cumque profecerit cognitio nostra de consuetudine. cadit in cognitionem per speculum et enigma.

Tercia partitio de

verbo glorie

B Excelsus in verbo glorie spiritus rationalis vel intellectualis dum ambulat ad dei cognitionem actuali. nunc per investigationem naturalis. nunc per simplicem fidem. nunc per verum quod si plena fiat resolutio. spiritus fit occasus vel defectio ad supraliivum gradum qui deus se cognoscit se sicut inferiori fit. vel occubitus cognitionis et motus et potentias vira careret. Quocirca dicuntur ulterius quod actu finito cognitivum et affectivum (quod uterque pariter incidit) per attingi obiectum infinitum. Et ita infinitum quale est deus a finita potentia. et actu finito memorabitur. intelligetur et diligetur in patria poterit igitur dici talis actus in finitum terminativum vel obiectivum. quibus in se sit

finitum quantitativum. quemadmodum viceversa deus infinito actu cognoscit omnem creaturam esse finitam. Quocirca potest quilibet creatura quantumcumque finita dici infinita cognoscibilis. quod si infinito actu qui deus est cognoscitur. Neque propheta per totaliter ab alio quam a deo. quibus ab anima beata cognoscatur quantum habet de perfectione secundum principalia intrinseca sua que in essentia creature finita sunt et perfectionis limitate. De tali scire loquitur philosophus describens scire esse re per causas cognoscere. Intelligere de primis et creatis causis. quod prima causa et si potest cognosci per demonstrationem vel aliter. propheta tamen plene nequit. Excelsus in verbo glorie spiritus rationalis procedendo ad cognitionem dei. tandem deficit et cadit in occasum secundum positionem philosophorum maxime platonico-rum. quam recitat et reprobat Augustinus in suo de civitate dei. quam insuper Albertus magnus explicat in suo de intellectu et intelligibili ex dictis philosophorum dimittendo pietatem fidei. Legatur in speciali capitulo ultimum. ubi dicitur deus dicit quod spiritus deus procedere de cognitione in cognitionem quibus fiat assimilatio ad causam primam. in qua sic substantificetur et formetur quod iam non indigebit organis in sua contemplatione. Et hoc est inquit caducum alijs vite immortalis. Quamvis ista et similia videantur aliter et speciose dicta per philosophos et idolatras. sunt tamen impossibilia. et multos articulos pariter. prohibita et excommunicata. propterea dimissis infidelibus traseamus ad fideles etiam simplices dummodo fundati sint et radicati in fide. spe et charitate. quales invenimus fuisse martyres et anchoritas patres. Placeat autem sub prelo primo insinuare modum secundum pueniendi ad supraliivum cognitionem et superplendentem et sublimissimum spiritibus sapientie que per ignorantiam cognoscitur tanquam a domini spiritu. Itaque spiritus sanctus dirigat animam per fidem usque ad supraliivum gradum divine cognitionis exclusive. Et per spem erigit eam usque ad interiora velaminis secundum apostolum. Et per charitatem illic figit et unit. Quilibet enim istarum trium virtutum theologiarum habet per immediato obiecto et termino suo deum. Ac proinde secundum theologos differunt a virtutibus moralibus et alijs que circa alia versantur obiecta. Excelsus in verbo glorie spiritus rationalis sic elevatus et actus a spiritu sancto per fidem. spem et charitatem secundum memoriam. intelligentiam et voluntatem radicata in essentia sua et in superiori facie que formata est a solo deo immediate et capax est eius. secundum triplicem hanc potentiam terminat immediate suam actionem ad solum deum. et attingit ipsum terminativum vel obiectivum. et cum hoc non sit per aperta visio

Inagogicum de verbo

onē necesse ē q̄ fiat p̄ caliginē. Est autē caligo
puatio lumis seu cognitōis sicut ⁊ tenebra.
put etiā silentiuz dicit soni defectū. Mirum
vero videt quōd possit cognitio vel amor co-
gnosci vel agi p̄ puationē cognitōis ⁊ amo-
ris. Sed in poribz euacuata est hec difficul-
tas. q̄ puatio vel defectio seu tenebra seu si-
lentiū nō dicunt simpliciter seu vniformit. sed
tūmō respectiue ad suplatiū cognitōis vel
amoris gradū. Puatio p̄terea nō dicit hic
negatōz habit⁹ cū d̄bito existētie ei⁹. quē ad
modū cecitas nō d̄r simplr puatio visus/ni
si sit circa subiectū qd d̄r h̄c visus. nō em̄ la-
pis pprie d̄r cecus. Nos autē i p̄posito acci-
pim⁹ puatōz p̄ negatōne simplici/dū poni-
mus q̄ sc̄ti puatiue cognoscāt deuz sub ḡdu
supmo. Nō em̄ apri sūt vel debitores ita po-
sitiue cognoscere/ q̄uis istud notet impsecti-
onē. Et certe qlibet res creata respectu dei
dicit d̄r impsecta. Excelsus i v̄bo glie spūs
rōnalis p̄ h̄mōi defectōz sup admirabilē re-
fici. qm̄ plus vn̄t deo sinceri⁹ atqz sublimi-
us sine quibz admixtōe fantasmātū vel for-
mū ⁊ impfectionū cuiusuis creature q̄z p̄ po-
sitiuū. Quo pacto sic qz nimiruz nullū ē ibi
mediū inter deū ⁊ sp̄m. Primat em̄ cognitio
⁊ amor cuiuslibet alterius rei p̄ter deuz. Si
v̄o q̄rit. nūqd̄ termin⁹ cognitōis ⁊ amoris
stat ⁊ finit i caligie sola p̄out ē puatio qdā?
R̄ndēdū ē q̄ negatōes ⁊ puatōes terminare
nō p̄nt nisi p̄ affirmatōes. v̄n nec de⁹ cogno-
scit mala ⁊ impsecta nisi p̄ ydeā boni ⁊ p̄fecti
Quid sit igit⁹? R̄ndet. b. Dionysi⁹ q̄ in occa-
su ⁊ occubitu ⁊ defectōe ineffabili p̄iūgit aīa
ineffabilē ⁊ ignote ineffabilibz ⁊ ignot⁹. Et
iterū ait. p̄ctis alteritatibz ⁊ p̄cupiscētis cur-
risqz iclulis ⁊ supmūdane explicit⁹/nos i di-
uinā monadē p̄gregamur. p̄p̄ca vocat h̄c
defectōz vnionē sup mentē. Rursus viuifica-
inqt̄ v̄t diuinaz illuminationū q̄. f. fuit fm̄
positiū ḡdū/abū de nos replet ⁊ restituit ac
puertit ad p̄gregātis p̄is vnitatē ⁊ simplifi-
cā deitātē. Attēde q̄ id̄ noīat p̄ez. qm̄ i ipso
ē fontal deitas fm̄ eūdē Dionysiū. Fili⁹ in-
sup ⁊ spūs sc̄tus oēm gloriā suā referūt i glo-
riā dei patris. Excelsus i v̄bo glie spūs rō-
nalis p̄ vehemēs exercitiū theologicū sil et
phicū p̄r eleuari ad apicē seu verticē theolo-
gie mystice cū auxiliō fidei sp̄ci et charitatis
sublimi⁹ q̄z rudis ⁊ simplex xp̄ian⁹. ⁊ h̄ d̄ cōi-
lege. sup̄ quā t̄m ē spūs sc̄tus. Patuit hoc vlti-
mū i aplis idiotis ac alijs q̄z plurimis. Pr̄z
v̄o p̄is cōsideratio de doctoribz catholicis

grecis ⁊ latinis ex libris ⁊ traditōibz suis. et
quibz aliq̄ fortassis excerpta iungent inferi⁹
ad textū mystice theologie dionysi⁹ p̄firmā-
dū. Fuit aliq̄ bonis ⁊ magnis vir⁹ hec do-
ctrina p̄pter sui p̄fūditatē i scādali. qz nō sa-
tis aduerbāt aut aduertere poterāt modos
locutionū de em̄nētia dei sup oēs creaturā.
⁊ q̄ t̄m omnibz eēt eē ⁊ b̄n eē. Cōcluserūt itaqz
ex isto seq̄ q̄ oīs creatura eēt de⁹. qz deus ⁊
suū eē sūt oīno idē Sic aliq̄ iuriste iposuerūt
iohi scoto trāslatozi libroz diony. posuisse/
⁊ sūme i h̄ hereticasse/ q̄ oīs creatura eēt de⁹
Reducūt aliq̄ positōz d̄ vnūocartōe ent⁹ cre-
ati et increati fm̄ rē vel ex natura rei. aut fm̄
realia vnūcr̄salia ad errorē istū. Quis h̄ nō
intēdāt illi. Excelsus i verbo glie spūs rō-
nalis circa cognitōz mysticoz eloq̄ozū non
p̄ncipaliter innitit h̄m̄ane idustrie. illā t̄m nō
abijcit s̄z exercet. Dudū postq̄ scholastic⁹ le-
ctōibz tractaueramus de theologia mystica
speculatiue p̄. xliij. p̄sideratōes ⁊ octo p̄ri-
ones/ fm̄ totidē materias p̄ncipales. Nota-
uimus postmoduz duodecim industrias p̄
practica. et p̄idē i vulgari ad sorozes sc̄pse-
ramus de mōte p̄tēplātōis certos gradus ⁊
modos. Prima industria dei vocatōi inten-
dere. sc̄da p̄p̄riā complexionē agnoscere. ter-
cia officiū vel p̄p̄riū statū asp̄icere. quarta se-
met ad p̄fectōes extēdere. q̄nta occupatōes
effugere. sexta curiositatē deponere. septia lō-
ganimitatē assumere. octaua passionū v̄l af-
fectionū ozigines anī aduertere. nona tēpus
idoneū ⁊ locū inq̄rere. decima somno ⁊ cibo
moderātē indulgere. v̄ndecia meditatiōibz
p̄is generatiuis affectuū insistere. duodeci-
ma sp̄m a fantasmātibz auertere. Porro dū in-
terrogaret a me german⁹ Nicola⁹ celestinus
post inspectiōnē industriarū istarū. Quenā
esset difficilior i practica? Respondit/ q̄ sp̄ri-
tū a fantasmātibus auertere. sensit hoc veris-
sime. neqz potest hec industria practicari q̄z
p̄ theologiā mysticā hic i via/ dū intellectus
noster p̄iūctus ē p̄tinuo xp̄i. Ponit d̄ns Hil-
bert⁹ vt p̄us libro de intellectu ⁊ intelligibili
penultimū ascēsus i reditu aīe ad deū/ q̄ effe-
rat sup h̄ ⁊ nūc. h̄ ē/ sup p̄tinuū ⁊ sp̄s. Deū
de ponit assimilationē in vnionē cū deo vor-
cat occasū alterius vire/ p̄sonās i hoc beato
Dionysio/ si diuine gr̄e munus tale tribuit/
ser i xp̄o iesu d̄no n̄ro. qz ad hūc occasuz xp̄s
ē ostiū. via. ductoz. vehiculū. quemadmodū
de deo canit ap̄ d̄ Boeciū phia. Principiuz
rectoz. dux. semita. t̄min⁹ idē. Cōsonarēt in/

sup mltā q̄ p̄mittit albr̄ d̄ itell̄cu agere cū lu
 mib̄ itelligētiā se p̄iūgere. Tū inq̄r. **W**lti
 vocati p̄phe ordiaueſt mltas ſuppōes ⁊ oz
 dirades. Iſti certe fuer̄t magic̄ ⁊ idolatre q̄
 p̄ theteras execrabiles ⁊ demōiacas arbitraf
 aias purgari ad p̄phias ⁊ miracula faciēda
 d̄ q̄b̄ h̄ ap̄d Auḡ. decim. de a ſeptio vsq̄
 ad decimū. Et p̄ſeq̄nt i alijs q̄busdā caplis
 Ipe em̄ ſathanas q̄ colit vult vt de⁹ / imitaf
 ſepe vel imitari fingit veros rit⁹ ⁊ modos ſa
 crificādi deo p̄ ozdes. p̄ ieiunia. p̄ caſtitatē ⁊
 purificatōes. Hos at̄ ſoli deo ſacrificiū lau
 dis offerim⁹ ⁊ ad ſcōs āgelos ſuos hoieſq̄
 br̄os tāq̄ in ceſſozos ⁊ admītratores ſpūs
 p̄p̄electos ſupplicamus. ¶ **E**xcellus i ſbo
 ſpūs rōnal̄ n̄ euehit ad theologiā miſtica; p̄
 rapt⁹ iſanos / q̄les fuerūt i ſibill̄ ⁊ varijs d̄ q̄
 bus h̄yſtorie ⁊ poete faciūt mētōz. ſilr̄ ⁊ ſcri
 ptura ſacra ſic d̄ p̄bitonics ⁊ d̄ balaā q̄ cade
 bar ⁊ ap̄iebat ei⁹ oculos. Sic ⁊ ep̄ilērici nō
 nulli. q̄lis fuiſſe credit machometus. quē ad
 modū p̄tea ponūt medici iſinitas melācolia
 rū ſpēs ⁊ alieatōes aīaz. vñ credūt ſimplices
 q̄ tales rapiāt i celū ⁊ cadūt i ſcenū. aut i eo
 dē ſtatu p̄ſtāt imobiles q̄ morib̄ iuenit eos ⁊
 velut gelu p̄ſtrigūt. vñ p̄gelarō appellat̄ i mē
 te. ſic tpe n̄ro plures tales q̄ p̄phias ⁊ viſio
 nes ſediūt⁹ h̄ie ſacrabāt / vidim⁹. ⁊ fallebāt
 ⁊ ſic et aliq̄n fallebāt. ¶ **E**xcellus i ſbo glorie
 ſpūs rōnalis i theologia miſtica ſe exercēs
 nō h̄z neceſſitatē vt i eo ſit cozpalis defectō q̄
 lis legit̄ de bonis etiā p̄phis. vt Daniele eze
 chiele ⁊ ſimilib̄. Dionyſ⁹ ei⁹ nihil tale ponit
 erigi. ſreq̄ns in ſup̄ exp̄ictiā d̄ dicit. S; nec
 op̄ret ad ſup̄mētales exceſſus theologie my
 ſtice itelligētiā pure p̄currere. q̄lis fuit i mlt̄
 phis. q̄ (ſm̄ Auḡ.) potuerūt oīa mūdāna trā
 ſire ⁊ attigere p̄mā cāz. irridētes idcirco ſim
 plices xp̄ianos n̄ porētes ad itelligētiā talē
 euehi. q̄b̄ r̄idet Auḡ. q̄ ſimplici fide tenent
 certius ⁊ ſalubrius malū ſeu velū i eccl̄iaſti
 ca nauicula q̄ p̄ducit ad celū. Nō op̄tz p̄tea
 ſup̄mētales exceſſus theologie miſtice fieri
 p̄ tale miraculuz quō p̄b̄omartyr ſtephan⁹
 dū lapidaret̄ / intēdēs i celū vidit gloriā dei.
 ſic vincēt⁹. ſic laurēt⁹. ſic br̄us andreas. ſic
 felicula. ſic d̄ alioz ſctōzū plurimis i raptib̄
 ⁊ reuelatiōib̄. q̄les legūt̄ i ſp̄o. ioh̄is. De
 quozū d̄m̄t̄s ⁊ p̄p̄ictatib̄ p̄ns breuitas n̄
 inq̄r̄t. ¶ **E**xcellus i ſbo glorie ſpūs rōnal̄
 dū p̄ anagōgiā p̄ſcedit i deū / deſerit oēs opa
 tiones. vt ſic nedū iſtellectuales et amicabi
 les ⁊ dilectiuas. imo op̄ret p̄ſus actū p̄p̄i

um ⁊ liberū circa deū in ſup̄mo gradu obie
 ctaliter poſitiue eē terminatū. Et q̄ſi videt̄
 iſtud verbū duz eē ⁊ repugnare dicit̄ ſer
 pturis expoſitorū b̄ti Dionyſij. imo et n̄ris
 hactenus de theologia miſtica tradit̄ quā i
 amore poſuimus. Ponem⁹ i forma p̄ teſtio
 nio ⁊ intellectu tā huius q̄ p̄cedentiū tertū
 d̄ni Bonauē ure ſup̄ di. xiiij. q. ij. i fine. Ad
 illud inq̄r̄ qd̄ vltimo obicit̄ d̄ comphēſione
 dicendū / q̄ p̄phendere dicit̄ tripliciter. Uno
 mo p̄phendere eſt idē qd̄ charitati adherere
 Et ſic accipit̄ Bern̄. ad Eugeniū. Si ſcūs
 inq̄r̄ es comphēdiſti. Alio mō eſt idē qd̄ clare
 videre ⁊ p̄fecte amare ſicut ad Phil. iij. Si
 q̄ mō p̄phendā in q̄ p̄phēſus ſū. Tercio p̄
 hēdere idē eſt qd̄ claudēt terminos rei. ſic eſt de⁹
 comphēſibilis. Lū ḡ d̄: q̄ ſancti ſūt p̄phēſo
 res i patria. ⁊ q̄ x̄ps fuit p̄phēſor. Dicēdū q̄
 medio mō accipit̄. ⁊ ſic h̄z ſtratē. Nā x̄ps vi
 det dei immēſitatē. nec tenet hoc fide / ſed cer
 tiſſima cognitōe. h̄ eſt nouit̄ deū immēſū. Ec
 ce p̄ hec dicta tres grad⁹ cognitōis ſeu p̄pre
 hēſionis dei lucidiſſima diſtinctōe notatas.
 p̄m̄ter ad p̄dicta. Subiungamus illud
 qd̄ p̄tinus idē doctor dicit̄ p̄ verbo p̄nti Et
 ſi tu queras inq̄r̄ an poſitiue vlt̄ p̄uatiue x̄ps
 nouit̄ deū immēſuz. Dicēdū qd̄ dāmo poſiti
 ue / qd̄ dāmo do p̄uatiue. Poſitiue q̄ſi n̄ exten
 dit̄ ſe capacitas ſeu itelligētia. P̄uatiue de
 inceps admirat̄ etiā illā p̄fundā ⁊ ſummā p̄
 funditatē diuie imēſitatis. ſic dicit̄ p̄s. **M**i
 rabilis ſacta eſt ſciētia tua ex me / p̄fortata eſt
 nō potero ad eā. Nec ille. Ecce q̄ ponit̄ p̄i
 uatiuā cognitōis i aīa xp̄i / q̄nto maḡ i alijs
 Nec eſt aut̄ cognitio quā vocamus miſtica; p̄
 abnegationē. ſ. defectionē ⁊ occaſuz. Con
 ſtat aut̄ q̄ nō minus deficit̄ dilectio ſeu bea
 tifica fruitio ab illo gradu ſup̄mo fruitōis /
 quo de⁹ fruit̄ ſe ſolo actu infinito q̄ ipſa co
 gnitio. In ſignū cuius nō inueni poſituz a
 beato Dionyſio tradēte miſtica; theologiā /
 q̄ dixerit ip̄az t̄m̄ari poſitiue obiectaliter i
 deo. ſ; vel nihil exp̄ſſit d̄ dilectōe. vel ip̄az di
 xit̄ fieri p̄ caliginē et defectiue. Hinc eſt illud
 iā inductū. imo mirant̄ ⁊ deficiūt. Rurſus i
 altero et p̄bis ſapiēt̄. Quantū potes t̄m̄ au
 de / q̄ maior om̄i laude / nec laudare ſufficis
 Poterit dicit̄ ⁊ laudando deficiis. q̄ defectio
 ſūma eſt reſectio / ſummusq̄ p̄fectus. ¶ **E**x
 cellus i ſbo glorie ſpūs rōnal̄. it̄rado d̄nā
 caliginē p̄ defectiōis ſublimius habz dicere.
 oīs p̄ſumatōis vidi finē. Tradit̄ ſententiali
 ter br̄us Hilari⁹. q̄ nec angeli nec archāge

Anagogicum de verbo

li sciūt aut penetrare p̄sumūt diuine generatō
nis archanū. Cōstat q̄ h̄ nō p̄t intelligi d̄ visi
one brā i positio vel p̄partio gradu. Acci
pit̄ igit̄ de suplatiuo q̄ p̄ ignorātia t̄m cogscē
do. p̄ficiē spūs i via/imo z i patria q̄ t̄m p̄
tia aut p̄ gl̄iam magis exercitat̄ z eleuatus
fuerit p̄ memoriā z intelligētia z volūtate in
gradu cognitōis positio vel p̄partio. qz pl̄
accedit deficiēdo ad vniōnē refectionā. Cui⁹
he sunt p̄ditōes q̄ infallibil̄ etiā i via qua ni
hil pōt h̄c erroris admixtū vl̄ fantasmat̄.
nihil create defectibilitatis/nihil insidiar̄ di
aboli. vbi ē altissimū refugiū. vbi sol⁹ vnitur
deo z vnico spūi. Si q̄ras quō
fiet istud: Audi nō me s; d̄nū dionysū. In
effabilib; inq̄t z ignotis mēs ineffabilis z ig
nore p̄iūgit̄ Quis post hec q̄ba p̄sumeret in
effabilia fari/et i cognitōnū ignota p̄ferret
Possum⁹ itaq; doctrinaliter z speculatiue p̄
qd̄ nois p̄ratē eloq̄ mysterij. Sola s; trī
nitas p̄ exp̄mētū re. ¶ Sup̄sunt alia d̄ ver
bo z hymno gl̄ noiatim sup̄ h̄ p̄sico. Si
cut erat i p̄ncipio z nūc z sp̄/et i secula seclor̄
amē. Differat̄ i p̄tionē alterā. Et p̄ p̄firma
tiōe dictor̄ sil̄ z refectionē aior̄ iūgant̄ vltia
q̄ba Hugo. i suo de arra aie. Ubi sic aia cō
querit̄ asserēs se i cognoscēdo deficere. Aia.
Quid ē illud dilecte qd̄ i ei⁹ recordatōne ali
q̄n me tāgere solet/z tā vehementer atq; sua
uiter afficere/vt iā tota qd̄amō a memeripsa
abalienari. z nescio q̄ abstrabi iicipiā. hilarat̄
p̄sciētia. In obliuionē venit om̄is p̄teritor̄
malor̄ mēoria. Cor illuminat̄. desideria iocū
dāt. Iāq; alibi nescio vbi me eē video. et q̄si
q̄busdam amplexib; amoris int⁹ teneo. Et
nescio quid illud sit. Et t̄m illud sp̄retinere/z
nūq; p̄dere toto aīo meo laboro. Lucrat̄
qd̄amō debilit̄ anim⁹ ne recedat qd̄ sp̄ am
plecti desiderat. z q̄si i illo om̄i desiderior̄ fi
nē inuenerit/sūmerz ineffabilis exultat. nihil
amplius q̄rēs. sp̄ sic eē volēs. Nunq̄d ille est
dilectus me⁹: q̄so dic mihi vt scia si ille sit. vt
si denuo ad me venerit/obsecrē eum ne rece
dat. s; sp̄ p̄maneat. Nō. vere ille ē dilect⁹ tu⁹
q̄ v̄sitat te. venit inuisibil. venit occultus vt
tāgat te. iō vt videat a te. Venit non vt totū
infundat se/sed vt trahat affectū. Primitias
quasdā porrigit sue dilectiōis/nō plenitudi
nē exhibet p̄fecte societatis. Et hoc ē qd̄ ma
xime ad arrā despōsarōis tue p̄tineat/q̄ ille i
futuro se tibi videndū/z p̄petuo possidendū
dabit. Nūc aliq̄n vt q̄ dulcis sit agnoscas
se tibi ad gustandū p̄bet Simul etiā vt inte

rim d̄ absentia eius p̄soleris/q̄n eius v̄sita
tione ne deficias incessanter reficieris.

Quarta partitio de verbo glorie.

Lorificatō mutua p̄ris et filij
z spūs sancti postulabat fieri cū
x̄ps ait. P̄t v̄it hora clarifica
filiū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te.

Potuerat q̄z rex gl̄ie x̄ps fm
h̄ x̄bū gl̄ie ad p̄res deū gl̄ie dicere. sed exp̄i
mēs exteri⁹ ocul̄ subleuat̄ i celū/fecit d̄ ver
bo gl̄ificatōis hymnū gl̄ie/dū armoniā ad
dit vocis. Hymnū q̄ p̄pe dicimus laudē dei
cū cārico. Nūc eē hymnus; p̄iciūt doctores
de q̄ Barthē⁹ z marcus. Et hymno inq̄t di
cto abierūt i mōrem oliuarū. Nō dubiū. qz
post institutiōes z refectionē sacr̄ale statz q̄
recesserat iudas/x̄ps dixit teste Johe. Nūc
clarificat⁹ ē filius hoīs. z de⁹ clarificatus ē i
eo. z de⁹ clarificauit eum i semetip̄o Deinde
postq̄s docuit discipulos multa. sequitur d̄
hymno gl̄ificatōis seu gl̄ie. Utrūq; em̄ tra
dit ex x̄bo greco. vñ gloria q̄si clara seu cla
ra. P̄t venit hora clarifica filiū tuū vt filius
tuus clarificet te. Proinde subiūgēs. clara
te in quā quā habui p̄ns q̄ mūd⁹ fieret apud
te. dedit palā intelligi qd̄ de gl̄ificatōe quā h̄
i eternitate solus cū spūsctō i gl̄ia dei pat̄r
loq̄bat. Nociōem imitat̄ eccl̄ia dū frequētat
hūc hymnū glorie. Gl̄ia p̄ri z filio z spūsctō
Dox̄ subiūgit. Sicut erat i p̄ncipio z nūc
z sp̄/z in secula seculor̄ amē. ¶ Gl̄ificatio pa
tris z filij cū spūsctō designat̄ fieri multipli
citer sub his z alijs x̄bis. Uno mō p̄placēt
ter. p̄gaudēt̄ z p̄gratulatiue. qz. i. p̄placēt i
gloria dei. Alio mō desideranter z exhortati
ue. qz hec gloria manifestat̄ p̄ oēs creaturas
p̄sertim rōnales. Tercio mō rēp̄sentatiue et
exp̄ssive. sic opus sapiētis d̄z sapia ei⁹ z gl̄ia
eius. Dicit̄ aut̄ gloria dei fieri vel augeri/nō
i se/s; dū manifestat̄. Sit aut̄ manifestio: i effe
ctib; suis. Oramus sub h̄ tropo. sc̄tificet̄ no
mē tuū. Adueniat regnū tuū. quēadmoduz
loquit̄ z hic x̄ps p̄ totū hymnū. Quō silr̄ di
cit apl̄s. Deinde finis ait. Cū tradiderit re
gnū deo z patri. Sequit̄. Cū aut̄ subiecta
fuerint illi oīa. tūc ip̄e filius subiectus erit il
li q̄ sibi subiecto oīa vt sit deus oīa in oībus
Intelligūt̄ hec p̄ p̄atesactōes generalē z p̄fe
ctā. nō p̄ noue glorie collatiōis i eternitate/quā
dicim⁹ sup̄latiū gl̄ificatiōis diuine gradu
ad quē oīa p̄sūmabūt. P̄sertim electi/sub

gradu ecclie compatiuo seu scdo pstituti. et erit sicut hic orat xps / sumari i vnu. ¶ **B**lificationis patris et filij cum spiritu sancto i beatis dici potest hinc gradu. vel (vt Bern. loquitur) modus sine modo. hinc est mysterium et archanum quod loquimur et inquirimus. Apertum hoc est scholastice pcedentia si maneat clara et certa distinctio d triplici gradu seu modo / quod idem est in opposito. Unum posuimus gradum glorificationis posituum. Alterum participium. Tertium suplatiuum. Et licet participium gradus et suplatiuum supponat posituum. Veruntamen propriam posituum i gloria vie. Participium in gloria patrie. Suplatiuum i gloria eternitatis diuine. Quod si voluerimus attendere qualiter hic gradus glorie sit sine gradu / et modo glorie sine modo. patebit primo ex ipsa diffinitione et interpretacione nominis huius eternitatis. quasi extra terminos entitatis. nam quid infinitate illa; exprimit dauidici hymni. Magni domini et laudabilis nimis / et magnitudinis eius non est finis. quod ad participium patris. Et sapientie eius non est numerus. quod ad approbatum filij. Et misericordia eius super omnia opera eius. quod ad clementiam et bonitatem spiritus sancti. Si quidem omnia re-creata vel creabilia ponit modus. mensura. terminus. numerus et species. finis et ordo. Solus deus est sine numero. modo. mensura vel termino pro quo sit sequens verbum. ¶ **B**lorificatio patris et filij cum spiritu sancto in seipsis recte dicitur infinita et immensa / nedum pnatue sed positue. sicut quilibet gloria creature viceversa dicitur finita / nedum positue sed pnatue / vt modo large noie pnatouis pro negatione. Proficit hec consideratio ad intelligendum proprias voces scripturarum. Unum finitum dicimus illud quod habet terminos positiois seu positiuos. sed intelligit vna negatio seu pnatio / quod ultra terminos illos vel finitum illud pgradi non valeat vel extendi. Infinitum viceversa dicitur negatiue. quod non habet terminos quibus circumscribat. finiat. diffiniat aut terminet. Et hoc dicitur infinitum extra genus. Porro dicitur infinitum aliquid affirmatiue / dum negat negationem i noie finiri clausa. Equipollent ei due negationes vni affirmacioni. Consideret acriter nomen istorum et filium talis significatio. tunc non erit absorta vel discors ista locutio. Gloria dei est gradus sine gradu. modus sine modo. Si licet de cognitioe. fructioe. delectatione. quous alie delectationes addi possunt. Sed nunquam eternitas vel eternus deus seu trinitas claudit se suis terminis et ppheditur. Profecto sic assentire possumus et sequentia negare quod subinfert. Ergo deus habet terminos. Ad eum sequitur. Deus est infinitus terminus. quod est terminus vel terminum habens. Sed nunquam pcrea anima christi vel marie videt clarissime termini

nos eternitatis infinitos. quibus eternitas seipsum circumscribit et diffinit. Sic Sic hinc sequens verbum declarabit. i. explicacione totum stat quod inquit mysterium regni dei. ¶ **B**lorificatio patris et filij cum spiritu sancto / respicit et diligit fructiue. et obiecialiter i supmo participium gradus patrie ab anima christi et marie. non tamen i suplatiuo formaliter et intrinsece quod beata trinitas se cognoscit et diligit tam obiecialiter quam intrinsece. Attendenda est hec determinatio ecclie cum approbatione doctorum modernorum / quod duplex est beatitudo. vna obiecialis et determinatiua. et illa est solus deus / sicut solo deo fruendum est. Altera est beatitudo formalis et intrinseca consistens in duobus actibus quod sunt visio et fructio cum ratione seu possessione securam. Sunt etiam apud deum penitus idem beatitudo formalis et obiecialis. Atvero distinctio maxima est i creaturis beatis. inter beatitudinem ipsorum obiecialis quod non nisi deus. et formalis / quam vtrique constat esse finitam intrinsece. et ab infinita extrinseca beatitudine dei differri vel distingui. Etiam vbi poneret quod deus pro seipsum sine creaturis habitibus aut speciebus alijs illabendo formalis hanc beatitudinem i anima beata causarum. Locedunt illi quod etiam prianant ecclia stice determinacioni. quod forte non dum viderat eam. Locedunt inquam quod de facto vel de potentia dei absoluta non potest esse deus anime create nisi finita beatitudo formalis. quod nec creatura est capacitatis pceptiue. cognitioe et dilectioe dei / nisi finite et limitate. Quibus est necesse est vt beatitudo creature formalis sit finita. quod quid sit illa formalis beatitudo / quod vtrique est motus anime a deo distinctus. Etiam si poneret quod anima esset suus motus. Nec magis hinc negat sed exprimit. ¶ **B**lorificatio patris et filij cum spiritu sancto / tota videtur a beatis. et non totaliter sub intellectu quod gloria beatorum finita est formaliter. quous obiecialiter infinita. vel vt Greg. loquitur de domino glorie. totus est intra non inclusus. totus extra non exclusus. totus subter non pstratus. totus super non eleuatus. totus circa non circumscribitur. Veritas ista facillime inuestigatur non rocinando sed exemplificando pro silia i creaturis. vt de oculo lippo quod videt totam rotam solis. sed non totaliter. vel totam albedinem / aut aliud simile. vt de lineis circuli / si intelligeret centrum suum. Exemplum anime rationalis appropiat quod sic tota i corde est quod tota est extra cor. Sic est i centro cordis / quod ad eius simplicitatem indiuisibilitas centri non equatur. Sic nec ad magnitudinem non motus / et virtutis anime quod circūdat cor / totaliter non parificatur. Continet igitur cor ipsam animam totam / sed non totaliter sub alio verbo circumscribitur. Ipsa vero tota se continet et totaliter infra terminos sue capacitatis quod

Anagogicum de verbo

finiti sunt. et in hoc deficit similitudo quae ad deum qui simpliciter infinitus est et incircumscribitur. Cuius perfectio nec accrescit ex creaturis si sint. nec decrevit si non sint. Qui spiritus in eternitate suae solio et trinitate trichinio seder situs. sic erat in principio et nunc et spiritus in secula seculorum amen. Multa de ordine omnium trinitatis et eternitatis possent induci quae laudabilissime tractantur per doctores/et aliam sub meritis notauimus. Denique per verbo nostro facit illud iob. Tonitruum inquit magnitudinis eius quod non potest intrinsece. Dat primo intelligi quod nullus. dat in super intelligi quod inueniuntur vel inueniuntur vel visus extendit ad omnes sensus tam corporales quam spirituales. Tonitruum inquit eius quod vnicuique est obiectum et auditus quod poterit intrinsece. Silei Exo. quod populus videbat voces. Porro colligitur ex isto quod dominus habitat in silentio et caligine respectu cuiuslibet creature quae ad cognitionem et visionem suam sibi soli propria modo praeterea. Quae clarificatio patris et filii cum sancto spiritu manifestatur in dante per ordinem iusticie quae dante natio obiectualiter et terminatiue infinita est. sed formaliter et intrinsece finita proportionaliter ad eam quae dicta sunt de beatis. quae uerue ad deum et auerue ne a deo. Certes sicut ens primum in suo gradu suplatiuo apprehendit a se solo. sic et eius praeparatio non eundi a se solo valebit totaliter apprehendi. Inde fit ut neque demones neque creatura aliqua plene intelligat partem mortalis ignominiam sicut nec gloriam actus meritorum vel beati. Taliter enim iam diximus de ignorantia vel non cognitione cuiusuis creature. cuius causa principalis est quod deus cognosci non potest in summo. Superest igitur ut superbia demonum descendat semper vel ascendat ad nihilum. Gloria vero beatorum semper descendit in bonum. descendendo vel proficiendo praeparat modis dictis. Iuxta quod sumeret intellectus mystici ubi quod beatus Dionysius approbat ipsi seraphin quod in eis spiritus est mobile. incessabile. calidum. acutum. superuiduum et holocausti purgatiuum. Sumit autem hic motus vel motio largissime videlicet per operationem quae praeparat oculo. de qua dicit Damascenus quod nulla res destrictiue propria operatione. Sic enim et uelle dei et intelligere dicitur operatio quaedam et motio et in angelis magis proprie. Terra siquidem est inertissima omnium. habet nihilominus suam operationem quae se tenet et figit in loco suo/restringens remouere uolenti. Dicitur ergo seraphin spiritus mobile sine interruptione amoris in deum. Incessabile sine definitione. Semper calidum. sine diminutione seu minoracione seu refectione. Extremum. quod penetrat ad simplicitatem dei uelut ad centrum. Superuiduum quoniam eleuat se ad inmensitatem eius uelut ad circumferentiam.

rentiam. Holocausti purgatiuum et reliqua quae sequuntur/spectant ad tres actus hierarchicos respectu inferiorum. quae sunt purgare. illuminare. proficere. Operatio igitur generale nomen est ad alias quae sunt species/sonantes in motum. quae sunt. Motio et haec successiua. Duratio et haec subita in subiecto. Factio et haec subita. Denihilatio quae aliter dicitur creatio. Quarta est productio in diuinis/ubi est immutatio. quae uis sit ibi generatio et spiratio. Quinta est actio quae altera forma influat in materiam/dans esse formale et intrinsecum. dicitur ideo talis forma relatiue ad materiam quae altera forma quae est deus nullo modo potest dici. Quae glorificatio patris et filii cum sancto spiritu/quadruplex cognoscitur et amatur ab intellectu alii creatura tam in uia quam in patria In uia quidem per gratiam uiam in se et trinitatem in fide/spe et charitate/cum adiutorio discipline christiane. Exemplum. dum quis uiderit aut sumit eucharistiam. hic est cognitio sensibilis exterior. Est et cognitio sensualis interior tam imaginatiua quam estimatiua respectu corporis christi tam ueri quam mystici. Hic praeterea est cognitio rationalis secundum utramque rationem portionem superiores et inferiores qua credimus. speramus et amamus spirituales subas et sub deo/ut aiam christi/ut angelos et spiritus electorum. Hic est denique cognitio supernaturalis/mystica et anagogica ipsius simplicissime deitatis unitate trinitatis Concordantie sunt plurime notantur illa iam commemorata ab apostolo. Manifeste inquit. Magnus est pietatis/sacramentum quod manifestatum est in carne. et hoc quod ad duplicem primum cognitionis modum. Iustificatum est in spiritu quo ad tertium. Assumptum est in gloria quo ad quartum. Teneat ergo per regulam quod qualis est in cognoscendo et amando deum christianum/talis est sibi in retribuendo deo. Ego dilecto meo inquit sponsa. Et ad me uersio eius Quae glorificatio patris et filii cum spiritu sancto facta in beatis reperit aliquando dici formalis/ eo quod immediate fit per essentiam sine specie media quae sit ratio cognoscendi diuinam essentiam. imo per eandem speciem aut formam qua deus cognoscit se ipsum/anima beata cognoscit deum. Ad dicitur alii qui quod etiam actus beatificus characterizet seu formet non nisi a diuina sapientia et eius essentia dum obiectiue uideat. Unde et si diuina essentia subtraheret se in ratione talis characterizationis seu formalis/figurationis secundum imaginem beatissime trinitatis. creatura nullo modo posset dici beata. neque intrinsece uideret deum. imo esset implicatio. quae ad modum implicat creaturam esse et deum se subtrahere in ratione efficientis. Notandum igitur per concordiam doctorum quod deus proprie dicitur for-

ma fm tres pdirōes forme pueniētes. For
 ma em̄ dī. qz ē i se formalr. sine sit ab alio si
 uenō originalr. scdo qz dat eē formale. tēcio
 qz denoiat aliud eē. Cōstat aut̄ qz de^o hz eē i
 se. r qz dat esse oī creature. et qz oēm creaturā
 denoiat eē tāqz p̄cipua sue existētie cā. Sic
 em̄ dicit Boeci^o. i q̄libet creatura esse aliud
 quo ē. r aliud qd ē. Nō intelligi aliter neq̄t
 nisi de deo q̄ denoiat̄ existere creatura. Do
 ctōres igit̄ ponētes deū eē b̄tudinē forma
 le/accipiūt formā isto mō r nullo alio. Nec
 volūt qz de^o sit formal^r beatitudo inherēs vl
 p̄stītūes / sicut forme accidētales vel substā
 tiales inherēt r p̄stītūt / q̄uis illapsus for
 me diuine sit p̄fectior r int̄mior rei cui libet
 q̄s possit eē forma sue materie / vel accidens
 sube. Itaqz res q̄libet pl^o depēdet a caus^o ex
 trinsicis q̄s ab intrinsicis suis / q̄ sūt forma
 r materia. q̄ vtiqz nequeūt esse sine cā extrin
 seca efficiēte / exemplāte seu formāte r finiēte
 Porro si doctōres taliter se resoluūt / nō sūt
 cōtrarij articul^o parisiē. qz de^o nō possit esse
 forma vel formal^r b̄tudo creature. Nō vti
 qz vey ē de forma inherēte vel intrinsece cō
 stitūere. Sūt q̄ necessario dicunt esse formā
 mediā vel speciē i b̄tis quā noiānt lumē glie
 iura determinatōes ecclie req̄sita. Dicūt aliq̄
 sufficere p̄sertim de potētia dei absoluta / de
 um r aiām sine tali lumie ad b̄tificanduz p
 formalē illapsuz. Quicqd̄ tñ dicat hinc r in
 de / necessario ponēd^o ē mot^o intellect^o r volū
 tatis. q̄ vtiqz formosus ē. illuminosus r speci
 osus. Et hūc vocam^o formalē b̄tudinē / si
 ne q̄ impossibile ē creaturā eē beatā. etia; de
 potētia dei absoluta. Implicaret em̄ sic p̄
 intueni q̄cqd̄ dictū fuerit d̄ necessitate habi
 tuuz distinctoz ab actibz istis. ¶ B̄tificatio
 p̄ris r filij cū sp̄s̄cro / sit p̄cipue r p̄ncipalit̄
 i mēte / q̄ sola pprie ē imago et glia b̄tissime
 trinitat̄. Eēnt hīc rememorāde distinctōes
 plūmēd̄ diuersis aīe potētijz r eaz officijz.
 marie quō diuidit̄ aīa a sp̄s̄. et sp̄s̄ a mēte.
 r q̄les sunt act^o sp̄s̄ r mētis. Quēadmodū
 insup sola mēs ponit̄ i supmo vertice vl cul
 mine / vel arce toti^o aīe r potētiāz ei^o / q̄ respi
 cit p̄ obiecto r sine pprio solū deū / memorā
 do. intelligēdo r volēdo pure liberaliter / q̄s
 nis immobilr. Sp̄s̄ aut̄ r mouet liberalr r
 arbitrarie r cōtingēter. Mirabil^r p̄sus ē di
 uisio aīe r sp̄s̄ / quā facit fm apl^o m̄ fmo dei
 viū^o r efficit. Sz est supadmirabilior diui
 sio sp̄s̄ r mētis / q̄lē dat intelligi Paul^o cū
 dicit de sermone dei / qz ē discretor̄ int̄tionū

r cogitationū cordis / prout i qdā metro de
 duxim^o Arbitror̄ isup / qz hec mēs i cāticō no
 miat̄ aīa / vt ibi. Dic mihi quē diligit anima
 meaz. Et i cāticō marie. Magnificat aīa
 mea dñm. Nō em̄ pueniēter itelligi p̄t d̄ aīa
 sensuali. nec de p̄ciserōnali Aīa igit̄ ē mēs q̄
 manēs sp̄ i arce / dirigit amorē suū; vnica in
 vnicū deū. sola ad solū. diligēs ad dilectuz.
 Exemplo solsequij respectu sol. vel ferri re
 spectu magnet̄ aut poli. Dicūt ista speciose
 faciliē r scholastice. Credūt p̄terea simplici
 fide. sz rara ē felicitas expiri. Expit̄ tñ aliq̄
 hīc i via fortassis etiā finalit̄ reprobandi. vt
 q̄ glia i dño / glie vt timeat. Estimo em̄ qz
 demones ipsi (iuxta dictū Jacobi) credūt. i
 mo r aliq̄ mō itelligūt p̄ nāfalia splēdida. r
 p̄tremiscūt. sz i malū suū. qz fuili timore tra
 hunt q̄ refugiūt r odiūt flagellātē. Cōtrarie
 ad brōs q̄ timētes r tremētes r i se deficien
 tes / sub reuerētia maiestāt̄ laudāt. diligunt
 glificāt / hymnū glie vna r icessabili voce di
 cētēs. Sact^o sctūs sctūs dñs de^o sabaoth.
 pleni sūt celiz terra glia tua. Cōformiter ad
 quos frequētat ecclia dicēs. B̄tia p̄r filio
 r sp̄s̄cro. Sic erat i p̄ncipio r nūc r sp̄. r in
 sc̄la sc̄loz amē. Deo glia q̄ finē apposuit ad
 cāticū marie iuxta p̄positū n̄m Utinā deo
 b̄nplacituz r eide gl̄iosissime v̄gini. m̄ri r fi
 lie. Cū q̄ sp̄ magnificat aīa mea dñm Amen
 ¶ Finit̄ anagogicū de v̄bo et hymno glie / a
 Jobe cācellario p̄siē. lugdunī. Anno. M
 ccccxxviii. Et p̄nt̄ q̄ttuor p̄titiōes p̄ncipa
 les. i qz q̄libet sūt. r. v̄ba seu cōsideratōes.
 Et i v̄sū q̄libz m̄te notule seu v̄ba p̄ lras al
 phabetivsqz ad nūez. cxxiiij. r. r. Presulatū
 tūc agēte reuerēdissimo p̄e dño amadeo ar
 ch̄p̄sule r comite lugdunī. Primate galliaz
 n̄re pegrinatōis beniuolissimo p̄ceptore.

Epithalamium mysti

cus theologi r theologie. sub typo Jacob r
 Rachel.
 Rachel loquit̄.
 Ro p̄ ceruos capreasqz campi. **Q**
 Oro sacros p̄ amoris ignes.
 Per fidem sanctā decus r honorem
 Jacob amas me. Jacob ridet.
 Er greges nostros ouium p̄ agnos
 p̄ Perqz formosum viridēs salictum
 Et pillimes n̄ridosqz fontes
 Rachel amo te.
 Rusticum si me genuit dei foris
 Rector r si sum positus bidentum
 Nobilem claris titulis adauctam

